

Arrest

nr. 323 340 van 14 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 16 mei 2022, dient op 18 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 13 januari 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 20 juni 2024.

1.3. Op 17 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 22 oktober 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Murusade clan te behoren, subclan Sabti. U bent geboren op 11 februari 2002 in Gal Hareeri, gelegen in de regio Galgaduud.

Uw moeder baatte een theehuis uit en uw vader was landbouwer. Sinds het overlijden van uw vader in 2006 woonde u samen met uw moeder en uw zus in bij uw oom [A.A.D.] en zijn zoon [A.], in Gal Hareeri. Zij werkten beiden voor Al Shabaab, uw oom bekleedde een lage functie in de organisatie en uw neef was de bewaker van iemand met een hoge functie, ene [A.M.].

Op een dag kwam uw neef samen met [A.M.] bij uw thuis, deze merkte u op en vertelde uw oom dat hij interesse had om met u te trouwen. Uw oom gaf uw hand onmiddellijk weg, zonder met u of uw moeder te overleggen. Twee weken later, in augustus 2020, trouwde u. Na uw huwelijk werd u door uw echtgenoot meegenomen naar zijn huis, hij behandelde u slecht. U mocht niet buitenkomen, de enige persoon die u mocht zien was uw moeder. U voelde zich gevangen. [A.M.] bleef voor zijn werk bij Al Shabaab regelmatig langere periodes van huis weg, op die momenten bracht hij u naar uw moeder en dan verbleef u daar tot hij terugkwam.

Sinds twee à drie jaar voor uw huwelijk, had u in het geheim een relatie met een jongen [M.I.M.]. Jullie gingen naar dezelfde koranschool en uw moeder was bevriend met zijn moeder. Jullie beschouwden hem als familie, hij was kind aan huis en kwam ook regelmatig brandhout naar het huis brengen. Hij behoorde tot de Mahdibaan clan. Vanaf oktober 2020 verbleef u bij uw moeder omdat uw man een lange periode van huis was voor zijn werk. Ergens ongeveer in december 2020 of januari 2021 kwam [M.I.M.] bij u langs op een moment dat er niemand thuis was, u sprak lang met hem en vertelde hem van uw problemen, dat u zich gevangen voelde. Die nacht sliepen jullie verschillende keren samen, waarna u zwanger werd. U wist niet dat u in verwachting was, tot uw moeder een tijdje later opmerkte dat u kenmerken van een zwangerschap vertoonde. Toen uw echtgenoot u naar uw moeder bracht had u uw maandstonden, hij zou er dus zeker achter komen dat het kind niet van hem was. Uw moeder nam vervolgens contact met uw tante die in Mogadishu woonde, waarna u samen met [M.I.] naar Mogadishu vluchtte. Toen u al in Mogadishu was belde uw echtgenoot u op en zei u dat u gestenigd zou worden, hij vond ook dat het kind van hem was. Vervolgens zocht uw tante een smokkelaar, en vertrok u samen met de vader van uw kind richting Turkije. In die periode werd uw moeder opgepakt en naar de gevangenis gebracht, na anderhalve dag werd ze vrijgelaten. U verliet Somalië op 25 maart 2021. Op 15 november 2021 beviel u in Griekenland van uw dochter. Een tijd na de bevalling werd uw dochter van u weggenomen door de Griekse autoriteiten. Sinds de geboorte van uw dochter verbrak [I.M.] alle contact met u, u weet niet om welke reden. U vreest uw echtgenoot en ook de organisatie waarvoor hij werkt, Al Shabaab. Op 16 mei 2022 werd u tegengehouden op Brussels Airport met een valse Italiaanse identiteitskaart (PV-nummer: [...]). U diende twee dagen later op 18 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een attest waaruit blijkt dat u VGV type 3 hebt ondergaan, een video van uw dochter, een video waarin u verwondingen in uw aangezicht toont, een Grieks document betreffende de geboorte van uw dochter, een ziekenhuisbandje, mailverkeer van uw advocaat met de Griekse autoriteiten over uw dochter waaruit blijkt dat uw dochter sinds 22 december 2021 onder de bescherming van de Griekse autoriteiten valt, en dat zij in een pleeggezin geplaatst werd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

In de eerste plaats dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw buitenhuwelijkse relatie met [M.I.M.] niet weten te overtuigen. U verklaarde zelf dat de regio waar u woont sinds het jaar 2008 onder controle valt van Al Shabaab. Informatie waarover het CGVS beschikt bevestigt inderdaad dat deze regio sinds lang onder controle is van de organisatie. U verklaart dat u sinds ongeveer 2018 à 2019 een relatie met [M.I.] had (CGVS, p. 20), en dat u dit voor iedereen geheim kon houden (CGVS p. 17). U verklaart over hem dat jullie eerder verliefd waren en dat jullie naar dezelfde koranschool gingen (CGVS p. 17), dat hij naast jullie woonde en dat hij verre familie is (CGVS, p. 19). Twee zaken vallen hierbij op: Het is enerzijds opmerkelijk

dat het voor u mogelijk was een relatie van meerdere jaren aan te gaan buiten een huwelijk, en anderzijds is het ook bijzonder dat u deze relatie zo lang voor iedereen verborgen kon houden. Ten eerste woonde u in een gebied onder controle van Al Shabaab. Dit wil zeggen dat er zeer beperkt contact mogelijk is tussen mannen en vrouwen buiten het huwelijk, en dat zulk contact ook niet onopgemerkt zou blijven. Hier komt nog bij dat u samenwoonde met twee heren die beiden lid zijn van de organisatie (CGVS, p. 16). U verklaart hierover zelf dat uw vriend vaak bij u thuis kwam omdat hij een familielid was (CGVS, p. 17), en dat niemand een vermoeden had. Verder verklaart u dat uw neef en uw oom 's avonds naar buiten gingen, en dat uw moeder altijd vroeg ging slapen. Zo konden jullie met twee voor het huis praten of binnen in het huis (CGVS, p. 21). U gevraagd of Al Shabaab toestaat dat een man en een vrouw met elkaar spreken in of voor een huis antwoordt u dat het normaal gezien niet mag, maar dat uw vriend ook houtverzamelaar was en dat hij dan takken kwam brengen en dan iets langer bleef (CGVS, p. 21). Dit is geen afdoende verklaring voor hoe u uw relatie zo lang geheim kon houden gezien deze specifieke omstandigheden.

Ook uw verklaringen betreffende de clan van uw vriend [M.I.] blijken niet aannemelijk. U verklaart dat hij behoort tot de Mahdibaan clan, maar dat hij dat altijd verstopte (CGVS, p. 18). U verklaart dat uw moeder het geen probleem vond dat hij bij jullie thuis kwam, hij zou familie zijn en zijn moeder behoorde tot de Murusade clan zoals jullie (CGVS, p. 18). U gevraagd of de ouders van [M.I.] getrouwd waren ontwijkt u de vraag en verklaart u dat zijn vader overleden is (CGVS, p. 18). U gevraagd hoe zo een huwelijk gelukt is gezien het enorme taboe verklaart u dat het niet vaak gebeurt maar wel soms (CGVS, p. 18). Over uw houding t.a.v. Mahdibaan verklaart u het volgende: "Ik had geen enkel probleem met mensen die van de Mahdibaan behoren, het gebeurt ook wel soms. Wat ik wel een probleem vond is dat ik trouw tegen mijn goesting met een man die veel ouder is. Mahdibaan behoren tot de Somalische bevolking, er zijn heel veel mensen die hen als gewone mensen zien" (CGVS, p. 19). U erop gewezen dat het maatschappelijk toch moeilijker ligt antwoordt u dat het inderdaad een maatschappelijk probleem is en dat u het minder erg vond omdat hij ook familie was. U voegt er vervolgens opnieuw aan toe dat uw grootste probleem was dat u moest trouwen met die man tegen uw zin (CGVS p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat relaties en meer bepaald huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsgroepen erg moeilijk liggen, en vaak problemen met zich mee brengen. Een verzwarende factor hierbij is wanneer de vrouw tot een meerderheidsclan behoort en de man tot de minderheidsgroep omdat kinderen die hieruit voortkomen dan van een lagere clan zouden zijn, dit was op uw situatie van toepassing. Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat in Somalië de clan een van de belangrijkste sociale structuren is. Deze is bepalend voor de identiteit, de mate van bescherming en ondersteuning waarop personen beroep op kunnen doen, alsook de sociale status. Clan vormt de basis van de organisatorische structuur en de rechtsstructuur van de Somalische samenleving. Gezien het feit dat u en uw moeder tot een meerderheidsclan behoorden is het niet aannemelijk dat u er zelf geen problemen mee zou hebben dat uw partner tot de Mahdibaan clan behoorde, ook uw bewering dat veel mensen Mahdibaan als gewone mensen zien, strookt niet met de landeninformatie en suggereert dat u deze problematiek tijdens het onderhoud op het CGVS probeerde te minimaliseren. Tijdens het onderhoud werd u hier ook op gewezen (CGVS, p. 19).

Verder valt op dat u nergens melding maakt van enige toekomstplannen, wat toch te verwachten zou zijn na een relatie van ongeveer twee tot drie jaar. U geeft nergens aan dat u heeft proberen anticiperen op het taboe en de mogelijke reactie van de gemeenschap daarop, desondanks vermeldt u wel dat u uw relatie geheim hield omdat u schrik had van de reactie van die gemeenschap (CGVS, p. 19). Ook stelt zich de vraag waarom u uw relatie niet bekend maakte toen uw oom u vertelde dat u met iemand anders moest trouwen. Uw huwelijk met [A.M.] vond zoals u verklaart twee weken later plaats, in de tussentijd nam u geen maatregelen of deed u geen pogingen om de situatie in een andere richting te keren.

Wat betreft de feiten die zich afgespeeld zouden hebben rond uw huwelijk dient opnieuw vastgesteld te worden dat uw verklaringen niet weten te overtuigen. Wanneer de Protection Officer u er tijdens het onderhoud bij het CGVS op attent maakt dat hij niet begrijpt hoe u besliste om seks te hebben met [M.I.] omdat het zo veel risico met zich meebracht (CGVS, p. 21), antwoordt u het volgende: "Het klopt wat je zegt. Op dat moment had ik echt heel veel stress, ik was niet gelukkig met mijn leven en ik hield heel veel van die jongen. Emotioneel was ik heel hard aangetrokken tot hem." (CGVS, p. 21). Dit volstaat niet als verklaring waarom u besliste om verschillende keren gemeenschap te hebben met een man die niet uw echtgenoot was. Zeker wanneer in rekening gebracht wordt dat dit zich afgespeeld zou hebben in een gebied onder de controle van Al Shabaab, in een huis waarin u samenwoonde met twee leden van de organisatie. Dit allemaal terwijl u op dat moment getrouwd was met een ander hooggeplaatst lid van Al Shabaab. De opeenstapeling van risico's die u toen nam is gezien de Somalische context buitensporig en bijgevolg niet aannemelijk. Verder valt op dat niemand iets van deze feiten in de gaten kreeg toen deze zich afspeelden, maar dat uw neef andere zaken wel te weten kwam omdat hij samen met jullie in hetzelfde huis woonden. Zo verklaart u dat hij wist van uw vertrek naar Mogadishu omdat hij uw moeder zou hebben horen bellen (CGVS p. 20). U vermeldt hierbij nadrukkelijk dat jullie in hetzelfde huis woonden, wat nogmaals benadrukt hoe weinig geloofwaardig het is dat u overspel zou plegen zonder dat iemand er iets van zou merken. Verder is het opmerkelijk dat uw echtgenoot [A.M.] ook nadat hij wist van uw overspel, en hij zoals u zelf ook verklaarde op

de hoogte was van uw maandstonden op het moment dat hij u de laatste keer zag (CGVS, p. 17), hij bleef beweren dat het kind dat u verwachtte het zijne was (CGVS, p. 18).

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat er bedenkingen te maken bij zijn de termijnen en de datering van uw zwangerschap. Bij het CGVS verklaarde u dat u tussen december 2020 en januari 2021 met [M.I.] de nacht doorbracht (CGVS, p. 20), waarna u zwanger bleek te zijn (CGVS, p. 18). U verklaart ook dat uw dochter geboren werd in Griekenland op 15 november 2021 (CGVS, p. 20), dit blijkt ook uit de documenten die u voorlegde. Indien de conceptie plaatsvond in het midden van de periode tussen december en januari zoals u verklaarde, nl. rond 1 januari 2021, zou uw zwangerschap 10,5 maanden geduurd hebben. Wanneer er vanaf de geboortedatum van uw dochter 38 weken teruggerekend wordt tot aan het moment van conceptie komt dit uit op 15 februari 2021. Een zwangerschap kan natuurlijk een aantal weken korter of langer duren, het CGVS is zich er van bewust dat dit niet exact bepaald kan worden, maar aangezien uw zwangerschap de basis vormde van uw problemen die leidden tot uw vertrek uit Somalië zou op z'n minst verwacht worden dat u dit consistent kan dateren. Verder vermeldde u bij de DVZ niet dat uw echtgenoot er mee dreigde om u te stenigen, en vermeldde u ook niet dat de vader van uw kind tot de Mahdibaan clan behoorde. U geconfronteerd met het feit dat u bij de DVZ niets over steniging vermeldde antwoordt u dat u niet de kans kreeg om uw volledig verhaal te vertellen (CGVS, p. 22).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uit de voorgelegde video's kan niets afgeleid worden over de door u aangehaalde problemen. Wat betreft de documentatie aangaande uw dochter moet benadrukt worden dat het CGVS noch het bestaan van uw dochter, noch het feit dat zij in een pleeggezin is geplaatst door de Griekse autoriteiten, betwist. Wel dient te worden opgemerkt dat de documentatie die u voorlegt, niets kan duiden over de omstandigheden waarin de Griekse autoriteiten deze beslissing namen, en ook geen bewijskracht heeft ten aanzien van persoonlijke problemen in Somalië. Wat betreft de valse Italiaanse identiteitskaart (PV-nummer: [...]) kan slechts worden opgemerkt dat deze u niet toebehoort. Het feit dat u VGV type 3 onderging wordt evenmin betwist, u koppelt hier tijdens uw onderhoud bij het CGVS geen vrees aan. U op het einde van het onderhoud gevraagd wat u denkt dat u zou overkomen bij terugkeer vermeldt u enkel uw echtgenoot en zijn 'groep' (CGVSC p. 23).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmiliteleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster bekritiseert de redenering van de commissaris-generaal die doet alsof een buitenechtelijke relatie in Somalië onmogelijk en wereldvreemd is. Zij erkent dat het moeilijk was om een buitenechtelijke relatie aan te houden onder het bewind van Al-Shabaab, maar stelt dat dit niet onmogelijk was, gezien haar partner verre familie was, hij geen argwaan wekte door zijn aanwezigheid bij haar thuis en zij altijd bijzonder zorgvuldig te werk gingen. Zij legt uit dat het feit dat I. tot een minderheidsclan behoorde haar er niet van weerhield om verliefd te worden en dit geen rationele en weloverwogen beslissing was. Zij benadrukt dat zij erg uitgebreid verteld heeft over haar relatie en hoe zij deze onderhielden. Volgens haar is de commissaris-generaal bijzonder onredelijk te werk gegaan en is de beslissing louter gebaseerd op subjectieve argumenten.

Zij stipt voorts aan dat zij een ruwe schatting heeft gemaakt van het exacte moment waarop zij de nacht doorbracht met I. en voert aan dat er in Somalië geen enkel belang gehecht wordt aan data. Zij meent dat zij

op de DVZ amper de tijd en de kans kreeg om haar relaas te doen, dat zij slechts zeer kort ondervraagd werd over haar personalia, haar familie en haar reisroute en dat zij telkens onderbroken werd als zij meer uitleg wilde geven, waardoor er misverstanden ontstaan zijn en er zaken ontbreken. Zij volhardt in haar verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Zij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan.

Vervolgens meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en wijst zij erop dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in Galgaduud nog steeds zeer complex, problematisch en ernstig is. Verzoekster verwijst naar en citeert uit een informatiefiche van ACLED en de COI Focus Somalië van 21 december 2023 en stelt dat Al-Shabaab erin slagen het tempo van hun operaties te verhogen en de grootste bedreiging blijven voor de vrede, veiligheid en stabiliteit. Zij acht het onbegrijpelijk hoe de commissaris-generaal, na het lezen van de algemene landeninformatie, kan oordelen dat het veilig is voor burgers om ernaar terug te keren.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door haar echtgenoot A.M. omdat zij een buitenechtelijke relatie met M.I.M. had en samen met hem een dochter kreeg.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeksters verklaringen betreffende haar buitenhuwelijkse relatie met M.I.M. weten niet te overtuigen nu (a) het, gezien de specifieke omstandigheden, opmerkelijk is dat zij haar relatie zo lang voor iedereen verborgen kon houden; (b) het niet aannemelijk is dat zij er geen probleem mee zou hebben dat M.I. tot de Mahdibaan clan behoorde; (c) zij nergens aangeeft dat zij heeft proberen anticiperen op het taboe en de mogelijke reactie van de gemeenschap; (d) zich de vraag stelt waarom zij haar relatie niet bekend maakte toen haar oom haar vertelde dat zij met iemand anders moest trouwen;
- ii) Verzoeksters verklaringen betreffende de feiten die zich afgespeeld zouden hebben rond haar huwelijk weten niet te overtuigen gezien (a) de opeenstapeling van risico's die zij nam door verschillende keren gemeenschap te hebben met een man die niet haar echtgenoot is, buitensporig is gelet op de Somalische context; (b) er bedenkingen gemaakt kunnen worden bij de termijnen en de datering van haar zwangerschap; (c) zij bij de DVZ niet vermeldde dat haar echtgenoot ermee bedreigd had om haar te stenigen, noch dat de vader van haar kind tot de Mahdibaan clan behoorde;
- iii) De door verzoekster voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen daar (a) uit de video's niets kan afgeleid worden over de door haar aangehaalde problemen; (b) de documentatie aangaande haar dochter, los van het feit dat haar dochter bestaat en haar plaatsing bij een Grieks pleeggezin niet betwist wordt, niets kan duiden over de omstandigheden waarin de Griekse autoriteiten de beslissing tot plaatsing namen en ook geen bewijskracht heeft ten aanzien van haar persoonlijke problemen in Somalië; (c) de valse Italiaanse identiteitskaart haar niet toebehoort; (d) niet betwist wordt dat zij een vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) type III heeft ondergaan, doch dat zij hier tijdens het persoonlijk onderhoud geen vrees aan koppelt.

4.3.3. Vooreerst houden verzoeksters voorgehouden problemen aangaande haar geheim huwelijk geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Verzoekster verklaart dat zij vreest gedood te worden door haar echtgenoot A.M. omdat zij een dochter kreeg samen met een andere man. Gevraagd of zij buiten haar huwelijk bedreigd is geweest door Al-Shabaab, vermeldt verzoekster enkel de bedreigingen door A.M.. Zij geeft uitdrukkelijk aan dat zij niet bedreigd is geweest door Al-Shabaab (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.01.23, vraag 3.4. en 3.5.). Het betreft hier dan ook uitsluitend een interpersoonlijk conflict waarin geen enkele nexus met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in voormeld verdrag kan worden ontwaard.

4.3.4. Voorts onderneemt verzoekster in haar verzoekschrift geen enkele concrete poging om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Somalië verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.4.1. Vooreerst maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij een buitenhuwelijkse relatie met M.I.M. had, waardoor de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas al ernstig ondermijnd wordt.

Ten eerste is het, gelet op de door verzoekster geschetste context, niet aannemelijk dat zij erin slaagde om twee à drie jaar lang in het geheim een relatie met M.I. te onderhouden (NPO, p. 17, 20). Zij stelt immers dat haar regio van herkomst al sinds 2008 onder controle stond van Al-Shabaab, dat zij strikt toezicht houden op

de kledijvoorschriften en het religieus onderwijs en dat het vaak voorkomt dat zij personen vermoorden die de door hen opgelegde regels overtreden (NPO, p. 13). Dit wordt ook bevestigd door de beschikbare landeninformatie, waaruit blijkt dat Al-Shabaab haar regio van herkomst al meer dan tien jaar ononderbroken in handen heeft en dat er nog steeds hevig strijd gevoerd wordt tegen de overheidstroepen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stukken 1-3). Er wordt eveneens vermeld dat Al-Shabaab interacties tussen mannen en vrouwen die geen familie zijn, verbieden en dat vrouwen aldus niet vrij mogen omgaan met mannen in de publieke ruimte, noch mogen praten met mannen die geen dichte familie zijn. Zij schuwen geen geweld om hun regels te handhaven (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4, p. 5, 8). Gezien de contacten tussen mannen en vrouwen buiten het huwelijk streng worden gecontroleerd, is het niet geloofwaardig dat verzoekster en M.I. zo lang ongestoord binnen en voor haar huis konden praten en een relatie konden onderhouden (NPO, p. 21). Dit geldt des te meer, nu zij samenwoonde met haar oom en haar neef, die beiden lid waren van Al-Shabaab (NPO, p. 15-16) en zij zelf bevestigt dat het normaal gezien niet mag dat een jongen en een meisje in één kamer zijn en praten (NPO, p. 21). M.I. kan bezwaarlijk beschouwd worden als dichte familie; zij omschrijft hem zelf als een ver familielid wiens moeder deel uitmaakte van dezelfde clan als haar moeder (NPO, p. 17, 21). Zelfs indien zou worden aangenomen dat M.I. geen argwaan wekte vanwege hun familiale band, is het gezien de strikt gemonitorde omgeving niet aannemelijk dat zij jarenlang in het geheim een relatie hadden. Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat de sociale controle binnen het huishouden aanzienlijk was. Zo kon haar neef makkelijk overheoren dat haar moeder haar tante inlichtte over haar situatie en heeft hij dit kunnen doorzeggen aan haar echtgenoot (NPO, p. 20). Het algemeen betoog dat zij zorgvuldig te werk gingen, wordt op geen enkele manier onderbouwd, noch is het afdoende om te verantwoorden hoe een langdurige relatie met frequente ontmoetingen mogelijk zou zijn, te meer nu er niet enkel sprake was van toezicht door haar oom en haar neef, die lid waren van Al-Shabaab, maar ook van een algemeen toezicht door Al-Shabaab op sociale relaties.

Ten tweede kan er geen geloof gehecht worden aan verzoeksters bewering dat het geen probleem was dat haar partner tot de minderheidsclan, de Mahdibaan, behoorde. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat leden van de Mahdibaan als 'onrein' beschouwd worden en als gevolg daarvan gediscrimineerd worden (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7). Er wordt vermeld dat onderlinge huwelijken tussen leden van meerderheidsclans en de Madhibaan, taboe zijn en dat als ze toch plaatsvinden, ze vaak gewelddadige conflicten uitlokken. Hierbij wordt benadrukt dat het het meest problematisch is als een man uit een minderheidsgroep trouwt met een vrouw uit een meerderheidsgroep. De kinderen uit dit huwelijk zouden dan immers tot de minderheidsgroep behoren, wat de familieleden van de moeder als een 'degradatie' zouden zien. Het is dan ook zo dat huwelijken tussen de Mahdibaan en leden van de meerderheidsclan zelden voorkomen en dat er weinig specifieke voorbeelden zijn van personen die dit taboe doorbreken (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8, stuk 9, p. 4-5). Gelet op het voorgaande is het niet aannemelijk dat het feit dat I. tot een minderheidsclan behoorde haar er niet van weerhield om verliefd te worden op hem en dat dit geen rationele en weloverwogen beslissing was. In de Somalische samenleving waarin de clanstructuur primordiaal is en doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5, p. 3; stuk 6, p. 3), is het niet plausibel dat een vrouw, afkomstig uit een meerderheidsclan, zich volledig onbewust zou zijn van de serieuze maatschappelijke implicaties van een relatie met iemand uit een minderheidsclan. Zij verklaart zelf dat M.I. zelf altijd verstopte dat hij tot de Mahdibaan behoorde (NPO, p. 18), dat zij haar relatie met hem geheim hield omdat hij tot de Mahdibaan behoorde en zij schrik had voor de reactie van haar gemeenschap (NPO, p. 21) en dat dergelijke huwelijken niet vaak voorkomen omdat het een maatschappelijk probleem betreft (NPO, p. 18-19). Haar verklaring, dat zij en vele anderen geen probleem hadden met de Mahdibaan (NPO, p. 19), terwijl de beschikbare informatie duidelijk maakt dat relaties tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans vaak tot sociale problemen leiden, suggereert dat zij probeert de sociale realiteit te bagatelliseren. Het is niet geloofwaardig dat verzoekster een relatie met M.I. niet als problematisch zou beschouwen, vooral gezien de nadelige gevolgen die het voor haar sociale positie en status zou kunnen hebben. Het ontkennen van deze problematiek komt aldus niet overeen met de context van de Somalische samenleving, waarin de clan de belangrijkste sociale structuur betreft.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van haar relatie met M.I. ondermijnd door de vaststelling dat zij geen enkele melding maakt van mogelijke toekomstplannen, iets wat wel te verwachten zou zijn na een relatie van twee à drie jaar. Hoewel zij stelt dat zij haar relatie met hem geheimhield gelet op zijn lidmaatschap tot de Mahdibaan clan en uit angst voor de reactie van haar gemeenschap, blijkt niet dat zij stappen ondernomen heeft om in te spelen op het taboe en de mogelijke gevolgen van hun relatie binnen de gemeenschap. Gevraagd of zij er ooit aan gedacht hebben om te trouwen, antwoordt zij dat zij het daar nooit over gehad hebben omdat zij nog heel jong was en hij niets had (NPO, p. 21). Bovendien is het niet plausibel dat zij geen melding heeft gemaakt van haar relatie met M.I. op het moment dat haar oom haar opdroeg om met A.M. te trouwen. Gezien haar huwelijk met A.M. pas twee weken later plaatsvond (NPO, p. 19), had zij alleszins de kans om iets aan haar situatie te veranderen, wat zij echter niet gedaan heeft.

Verzoekster voert geen enkel dienstig verweer tegen voormelde vaststellingen door in het verzoekschrift op algemene wijze te stellen dat zij erg uitgebreid verteld heeft over haar relatie en hoe zij deze onderhield en te

verwijzen naar de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor zij niet in staat is om de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing te ontkrachten. Zij worden dan ook integraal overgenomen.

4.3.4.2. Voorts kan er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters verklaringen over wat er na haar huwelijk met A.M. gebeurd is, waardoor zij op ernstige wijze afbreuk doet aan het door haar vooropgestelde vluchtrelaas.

Zo is het niet geloofwaardig dat verzoekster besloot om verschillende keren seksuele betrekkingen te hebben met M.I., ondanks de risicovolle context waarin zij zich bevond. Haar regio stond immers onder controle van Al-Shabaab, zij was op dat moment nog steeds getrouwd met een hooggeplaatst lid van Al-Shabaab en zij spendeerde de nacht met M.I. in het huis waarin zij samenwoonde met twee leden van Al-Shabaab (NPO, p. 13, 15, 17). Het gemak waarmee zij dergelijk roekeloos gedrag stelde, wetende wat de gevolgen zijn indien haar buitenhuwelijkse relatie ontdekt zou worden en een ongeplande zwangerschap buiten het huwelijk binnen een islamitische context voor enorm veel problemen kan zorgen, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Daarnaast is het allerm minst plausibel dat niemand iets van deze gebeurtenissen gemerkt heeft, terwijl zij zelf verklaart dat haar neef andere zaken wel te weten kwam, juist omdat zij samen in hetzelfde huis woonden (NPO, p. 20). Verzoekers verklaringen over de reactie van haar echtgenoot kunnen evenmin overtuigen, nu het niet aannemelijk is dat hij, zelfs nadat hij op de hoogte was van haar overspel en zelfs nadat hij wist dat zij haar maanstonden had op het moment dat hij haar voor het laatst zag (NPO, p. 17), bleef beweren dat het kind dat zij verwachtte, het zijne was.

Voorts blijkt niet dat verzoeksters familie sinds haar vertrek uit het dorp nog problemen met A.M. ondervonden heeft, wat verder afbreuk doet aan haar vrees voor vervolging. Zij stelt weliswaar dat haar moeder opgepakt werd en naar de gevangenis gebracht werd, maar na anderhalve dag werd zij, na tussenkomst van haar oom, al terug vrijgelaten (NPO, p. 18). Hoewel zij aangeeft dat A.M. nog steeds op zoek naar haar is en dat haar zus nu zou worden opgedragen om met hem te trouwen, is hier, bijna vier jaar na haar vertrek uit Somalië (NPO, p. 15), nog steeds geen verdere actie omtrent ondernomen. Zij verklaart dat zij het voor het overige goed stellen (NPO, p. 6, 23).

Dat zij zich tot slot zo weinig bekommert om het lot van de vader van haar kind, waarmee zij naar eigen zeggen een liefdesrelatie had, getuigt eerder van een opmerkelijke desinteresse die eveneens nefast is voor de geloofwaardigheid van haar relaas. Hoewel zij stelt dat zij samen met M.I. naar Griekenland gevlucht is en zij daar enige tijd samen verbleven hebben, heeft zij sinds de geboorte van haar dochter niets meer van hem vernomen (NPO, p. 22). Zij stelt niet te weten waarom hij haar verlaten heeft (NPO, p. 22; (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.01.23, vraag 3.5.) en is vervolgens zonder M.I. en zonder haar dochter doorgereisd naar België. Gevraagd of zij nog contact heeft proberen zoeken met M.I., antwoordt zij slechts dat zij dit wel geprobeerd heeft, maar dat zij in een grote stad woonden en dat niemand wist waar hij was (NPO, p. 23).

4.3.4.3. De geloofwaardigheid van verzoeksters relaas wordt finaal ondergraven doordat zij essentiële informatie met betrekking tot haar relaas volledig onvermeld liet bij de DVZ. Zij vermeldt immers niet dat haar echtgenoot dreigde om haar te straffen voor haar overspel door haar te stenigen, noch dat M.I. lid was van de Mahdibaab clan (NPO, p. 17-18). Gezien deze elementen een belangrijk aspect vormen voor haar vrees voor vervolging door A.M., kan in alle redelijkheid worden verwacht dat zij hiervan melding zou maken bij de DVZ. Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden en een duidelijk beeld te schetsen van haar asielrelaas. De duur van het interview is hierbij irrelevant. In dit verband wordt er voorts op gewezen dat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoekster draagt de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar vluchtrelaas. De DVZ-vragenlijst werd haar bovendien in het Somalisch voorgelezen en zij heeft deze zonder voorbehoud ondertekend, waarbij zij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenvermelde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.01.23). Zij geeft aan dat het interview goed verlopen is, dat haar raadsman enkele correcties heeft doorgestuurd en dat zij geen verdere correcties te maken had (NPO, p. 3). Gevraagd of zij toen alle elementen heeft kunnen aanhalen die geleid hebben tot haar vertrek uit Somalië, antwoordt zij bevestigend. Zij voegt toe dat zij het wel kort moest houden, maar dat zij over haar problemen heeft kunnen vertellen (NPO, p. 4). Haar betoog betreft aldus niet meer dan een blote bewering die niet geobjectieerd

wordt, waardoor het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter op te werpen dat zij bij de DVZ niet over voldoende tijd beschikte om alles correct uiteen te zetten.

4.3.4.4. Het medisch attest betreffende verzoeksters VGV (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5) toont weliswaar aan dat zij VGV type III en een gedeeltelijke desinfectatie heeft ondergaan, doch voor het overige wordt hier niets bij toegelicht. Noch uit het persoonlijk onderhoud, noch uit het verzoekschrift, noch uit de overige stukken van het administratief dossier blijkt een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekster bij terugkeer opnieuw aan een daad van vervolging blootgesteld zal worden dan wel dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en verzoeksters individuele en persoonlijke omstandigheden, is er geen goede grond voorhanden om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Somalië zal worden herbesneden en aldus daadwerkelijk opnieuw zal worden vervolgd. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer wordt van VGV.

4.3.4.5. Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift tot slot geen enkele concrete poging om de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing aangaande de haar neergelegde documenten met betrekking tot haar dochter, die door de Griekse autoriteiten in een Grieks pleeggezin geplaatst werd (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-4), te weerleggen, zodat deze bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijven en integraal overgenomen worden.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Gal Hareeri, gelegen in de provincie Galgaduud, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Galgaduud dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Galgaduud moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Galgaduud niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoeksters betoog, dat de veiligheidssituatie in geheel Galgaduud nog steeds zeer precair is, is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Galgaduud dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Galgaduud hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in haar hoofde geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoekster beschikt nog steeds over een familiaal netwerk in Somalië, gezien haar echtgenoot, haar moeder en haar tante nog steeds in Somalië verblijven (NPO, p. 6, 8, 18). Het medisch document aangaande de door haar ondergane VGV toont niet aan dat zij bepaalde medische problemen zou hebben waardoor er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig en redelijk tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, wordt beklemtoond dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------